Український Народний Союз
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: „Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-3740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5237

РІК LXXVI. Ч. 105. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 6-го ЧЕРВНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 6, 1969 No. 105. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 5 червня 1969

В АМЕРИЦІ

НЕ 3%, А ПОВНИХ 7% ЗА ПОЗИЧКУ НА НАВЧАННЯ МАЮТЬ ПЛАТИТИ СТУДЕНТИ у стейті Ню Йорк. Цей закон увійшов у силу з 1-го квітня. Раніше студенти платили банкам та іншим позичковим установам лише 3% інтересу. Як і за попереднім законом, студенти-позичковці можуть починати сплату своїх позик лише після 9-ти місяців по закінченні студій.

ЯКИХ 400 ЧІЛІЙСЬКИХ СТУДЕНТІВ У СТОЛИЦІ САНТ'ЯГО вчинили заколот і обкидали камінням поліцію, демонструючи проти запланованої візити Нелсона Рокефеллера до цієї країни. Рокефеллер має відвідати Чіле в кінці червня, на прохання і з доручення президента Ричарда Ніксона. Поліція розігнала лівацьких студентів з допомогою слізного газу. Чілійські студенти протестували також проти того, що уряд не бажає націоналізувати одну велику американську фірму, яка займається видобуванням мідної руди.

АМЕРИКАНСЬКИЙ КОНГРЕС РОБИТЬ ЗАХОДИ В НАПРЯМКУ СТИСЛІШОЇ КОНТРОЛІ ВІЙСЬКОВИХ ВИДАТКІВ, що сягають астрономічних цифр. Відповідні урядові комісії у Вашингтоні розглядають можливості зменшення видатків на оборону для того, щоб частину фондів зужити на інші внутрішні потреби країни. Розглядається також питання, чому і як видатки на будову нового літака, транспортового велетня C-5A, вже зросли майже на півтора більйона долярів більше, ніж було пляновано.

ВНАСЛІДОК ЗУДАРУ АВСТРАЛІЙСЬКОГО ЛІТАКОНОСЦЯ З АМЕРИКАНСЬКИМ військовим кораблем у Китайському морі, загинули 73 американські моряці, в тому й троє братів з однієї родини. За законом, брати мають право служити спільно на одному військовому кораблі, коли самі цього забажають, що й було у випадку з трьома братами із селянської родини Сейджів, із стейту Небраска.

УРЯДОВИЙ КОМІТЕТ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ РОЗПОЧАВ У ВАШИНГТОНІ досліджувати питання, чи члени організації „Студенти за демократичне суспільство" становлять загрозу для країни. Перший свідок, поліцай, який проник у те середовище, повідомив, що крайовий секретар „Студентів за демократичне суспільство" Майкел Клонскі відверто заявляв, що він — комуніст і що „вже час студентам зробити революцію і формувати дійсно комуністичне суспільство". Інші свідки також виявили пов'язаність організації „Студенти за демократичне суспільство", які вчиняють заколоти по коледжах, із комуністичним рухом, або ідеологією.

РОБЕРТ Е. ЛУСІ, РИМОКАТОЛИЦЬКИЙ АРХИЄПИСКОП САН АНТОНІО, якому сповнилося 78 років, відійшов згідно із своїм проханням до Папи Павл VI у відставку. Повідомлення про це проголосив в середу 4 червня ц. р. Апостольський делеґат до ЗСА Луїджі Раймонді. Минулого року 67 священиків з архидієцезії архиєпископа Роберта Е. Лусі звернулися були до Ватикану з петицією, щоб архиєпископ перейшов у відставку, бо він уже не спроможний виконувати свої обов'язки. Результат тодішньої петиції був такий, що архиєпископ Лусі звільнив чотирьох священиків з-поміж тих, що підписали петицію, із їхніх становищ.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКА ПРЕСА ПРИПИНИЛА атаки проти Югославії і до проєкту резолюцій, що їх повинен схвалити міжнародний з'їзд комуністів у Москві, вставлено речення, що відсутність на тому з'їзді деяких „соціялістичних" країн не перешкоджає добрим відносинам із ними. Західні кореспонденти в Москві коментують ту резолюцію, як зворот політики Кремлю супроти Югославії і здогадуються, що причиною такого звороту став факт, що Москві не вдалося ізолювати Югославію від світу. В березні ц. р. компартія СССР збойкотувала конґрес компартії Югославії, але на той конґрес приїхало дуже багато делеґатів з різних країн.

10 СОВЄТСЬКИХ ГРОМАДЯН ЗВЕРНУЛИСЬ до міжнародного збіговища комуністів у Москві насправді із скаргою проти совєтського Політбюра і уряду, закинувши їм, що в Совєтському Союзі настав від часу, коли вивінчився Хрущов, зворот в сторону сталінізму. Того листа підписали відважні письменники і вчені, як Петро Якір, Анатоль Краснов - Левітін, Ілля Ґаґай і інші, при чому деякі з них перебувають на засланні. Автори того меморіялу таврують головно методи здавлювання кожного слова критики, кожної вільної думки.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ УРЯД РІШИВ відкликати свого амбасадора з Камбоджи на знак протесту проти визнання Камбоджею Східньої Німеччини, але залишити там шарж-д'аффер, або включити Камбоджу до обов'язків німецького амбасадора в іншій південно - азійській країні. Канцлер Курт Георг Кізінґер, консерватист, був за повне зірвання дипломатичних взаємин з Камбоджею, але міністер закордонних справ Віллі Брандт, соціяліст, був за збереження надалі нормальних взаємин. Прийнято компромісову постанову.

ЯПОНІЯ ПОГОДЖУЄТЬСЯ на залишення американської морсько - летунської бази на Окінаві під умовою, що той і інші острови архіпелягу Рьюкю повернуть під суверенну адміністрацію Японії та що та база не матиме більших привілеїв, як їх мають інші американські бази в Японії. Теперішній японський уряд рішений теж відновити в майбутньому році американсько - японський договір безпеки і приязни, підписаний в 1960 році на час 10 років. Японський міністер закордонних справ Кіічі Аічі все ще перебуває у Вашингтоні на нарадах.

ГРЕЦІЯ ЗВІЛЬНИЛА, але й видалила трьох британських моряків, членів залоги британського танкера, який прибув до грецького порту Піреус задля ремонту, — за поширювання протирежимових летючок. Тих трьох моряків арештовано, коли вони розкидували летючки з вікон автобусу. Британський уряд зголосив протест, що грецькі власті не допустили до арештованих британців британського консула.

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ПОГОДИВСЯ на приїзд до його столиці Ганою представника Дитячого Фонду Об'єднаних Націй. Поїде туди представник Польщі в тому Фонді, проф. Боґуслав Кожушнік, ото ж сприйнятливий для північно - в'єтнамських комуністів — комуніст. Все ж, ту згоду Північного В'єтнаму вважають за „концесію", яка нібн доказує покращання відношення Північного В'єтнаму супроти Об'єднаних Націй.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ЗАЯВЛЯЄ, ЩО ЗСА НЕ ВІДВЕРНУТЬСЯ ВІД СВІТУ, ВИКЛЮЧАЄ „ОДНОСТОРОННЄ" РОЗЗБРОЄННЯ

Колорадо Спрінґс. — Під час градуаційних урочистостей, що відбулися тут в Академії Летунських Збройних Сил в середу 4 червня ц. р., президент Ніксон виголосив довшу програмову промову, присвячену справам стратегічної дипломатичної політики ЗСА. У своїй промові Ніксон заатакував „нових ізоляціоністів", які хотіли б, що З'єднані Стейти Америки відсепарувалися від світу і займалися виключно проблемами власними і свого найближчого сусідства. Він заявив рішуче, що під його проводом ЗСА не відвернуться від світу і далі будуть брати активну участь в міжнародному житті. Водночас із цим Ніксон заатакував тих, що вимагають зредукування збройних сил ЗСА, послаблення їх союзів і відмови від зобов'язань у відношенні до інших частин і держав світу. Відповідаючи на все частіші голоси критики в Конґресі і серед громадянства з приводу зросту сили і впливів Пентаґону, през. Ніксон ствердив, що живемо в час збройних сил і що він, як головнокомандуючий збройними силами ЗСА, бере і братиме до уваги не голоси тих, які вимагають якось „одностороннього" роззброєння, сподіваючись цим досягнути порозуміння з іншими протилежними потугами світу, але передусім вимогу національної безпеки й оборони. В дальшому Президент заявив, що він виключає будь-які можливості одностороннього роззброєння, бо в сьогоднішньому реальному світі цього роду роззброєння не доведе до нічого. Хто ставить собі, як остаточну ціль, контролю зброєнь, той не дійде до своєї цілі. Конфлікт між супротивними силами в сьогоднішньому світі не спричинений тим, що ці сили озброєні. Вони озброєні тому, що находяться в конфлікті і не навчилися шукати шляхів для розв'язки супротивних державних інтересів.

Промовляв през. Ніксон до яких 40 000 осіб, зібраних в Летунській Академії під час градуації 673 випускників цієї найвищої школи летунських збройних сил. Промова през. Ніксона викликала в Конґресі — головно серед демократів — досить гостру реакцію. Дехто з конґресменів незадоволений рішучим тоном Президента в ставленні до зовнішньо - політичних і мілітарних питань американської політики.

Міністри Латинської Америки вимагають поширення торговельних взаємин і допомоги

Каракас, Венесуеля. — Міністри закордонних справ Латинської Америки випрацювали спеціяльний меморандум в справі дальшої співпраці із ЗСА, що має бути доручений президентові Ніксонові для розгляду і започаткування нових заходів у цій ділянці. У своєму меморандумі міністри латинських держав пропонують встановлення „нових баз" для більш успішної міжамериканської економічної і суспільної кооперації, які виходили б значно поза рамці постанов „Альянс для прогресу". Вони вимагають зокрема скасування багатьох обмежень експорту господарських дібр південноамериканських держав до ЗСА, не зв'язування приватних інвестицій в їх країнах з фінансовою допомогою ЗСА для розвитку окремих країн, не узалежнювання співпраці від політичних та мілітарних умов, тощо. Цей меморандум буде переданий през. Ніксонові у вівторок 10 червня ц. р. Доручить його чілійський міністер закордонних справ Ґабріель Вальдез і цього ж самого дня през. Ніксон прийме першого за його урядування офіційного відвідувача з Латинської Америки — президента Колюмбії Карльоса Лієраса Рестрепо. Водночас із цим американські газети повідомляють, що чілійський уряд звернувся до ЗСА з проханням відкликати — в сучасній напруженій ситуації — відвідини губернатора Рокефеллера в Чіле.

Михайло Яримович про здешевлення видатків на космічну програму З'єднаних Стейтів Америки

Вашингтон, Д. К. — 35-річний науковець інж. Михайло Яримович, промовляючи в Клюбі Фізиків у Мілвокі, сказав, що відповідні державні установи вже роблять заходи, щоб здешевити кошти усієї космічної програми ЗСА. Інж. Михайло Яримович є товаришем заступника секретаря Повітряних Сил ЗСА. Як подав „Мілвокі Джорнал" з 21 травня, він народився в Україні, був примусово вивезений німцями на працю в Німеччину, до Америки прибув у 1951 р. та вже має за собою дуже великий досвід у космічних програмах ЗСА — він був одним із керівників космічного проєкту „Аполло" ще в 1962 році. Тепер інж. М. Яримович працює над здешевленням видатків на космічні програми в пропорції із тисячі долярів — на сто дол. Великі ракетні двигуни, сказав він, можна завертати назад на землю, адже вони коштують мільйони долярів, мають першоклясну керівну систему тощо. Можливо, до тих ракет будуть приробляти крила, щоб вони, виконавши своє завдання в космосі, могли повертатись назад на землю, де їх будуть знову використовувати. Дотепер такі ракети - носії, після використання, залишаються у космосі, або ж падають на землю, згоряючи в атмосфері.

Комуністи далі непоступливі у своїх вимогах щодо В'єтнаму

Сайґон. — За три дні перед зустріччю президента Ричарда М. Ніксона і Нгуєна Ван Тіє на тихо-океанському острові Мідвей — західні дипломати й публіцисти в столиці Південного В'єтнаму, беручи на увагу теж ситуацію на Паризькій конференції про В'єтнам, твердять, що Північний В'єтнам і Фронт Національного Визволення, себто В'єтконґ, далі займають непоступливе становище у своїх двох вимогах: щоб у Південному В'єтнамі покликано новий „тимчасовий" уряд на коаліційній базі з участю також комуністів і виключенням з нього чолових осіб теперішнього південно-в'єтнамського режиму, та щоб американські війська були відкликані без ніяких передумов. Ці обидві вимоги для Америки і Південного В'єтнаму не сприйнятливі. Тимчасовий уряд у Південному В'єтнамі мав би за завдання — за пляном комуністів — перевести нові вибори у Південному В'єтнамі, але знову же комуністи вимагають, щоб без уваги на вислід виборів правив у Південному В'єтнамі коаліційний уряд з участю комуністів. З другого боку — комуністи очевидячки стривожені наявним зростом сили і боєздатности південно-в'єтнамської армії та офензивними діями американських бойових з'єднань, які, вдаряючи по комуністичних базах і місцях зосереджування, паралізують комуністичні воєнні дії. Із схоплених альянтами комуністичних документів, що їх мали вбиті або полонені комуністичні вояки, виходить ясно, що комуністи приготовляються до літньої офензиви, не із стратегічною а суто політичною ціллю — переконати Америку, що комуністи все ще мають поважну збройну силу і що треба прийняти їхні умови замирення, дармащо ті умови вимагають насправді капітуляції Америки й Південного В'єтнаму.

В Москві засудили на 3 роки в'язниці жида, що хотів виїхати до Ізраїлю

Москва. — Після чотириденної судової розправи засуджено на три роки в'язниці радіо-інженера Бориса Кочубієвського, який найбільше провинився тим, що вживав наполегливих заходів, щоб дістати дозвіл на виїзд до Палестини. Коли йому кілька-кратно відмовляли — він написав 28 листопада мин. р. листа до першого секретаря компартії Леоніда Брежнєва, в якому заперечував, наче би він очорнював Совєтський Союз і комуністичний режим стверджуванням загально відомих правд, що в СССР нема ніодної жидівської школи, жидівського театру ані газети. Він скаржився, що його викинули з праці та його дружину з інституту і що врешті арештовано його під закидом очорнювання влади. Цей лист Кочубієвського до Брежнєва дістався за кордон, де надруковано його в західніх часописах. Большевики почали переслідувати того жидівського інженера після того, як він виголосив промову в Бабиному Ярі під час жалібних сходин на могилі розстріляних там німцями жидів. Він твердив, що вбиті — це жертви не тільки нацизму, а ґеноциду, націленого на винищення цілого жидівського народу. У Совєтах не вільно одверто говорити ані писати про винищування будь-котрого народу, зокрема жидівського. Совєтська теорія така, що в Бабиному Ярі німці просто розстріляли масу совєтських громадян. Совєтський прокурор назвав підхід Кочубієвського „буржуазно - націоналістичною сіоністичною пропаґандою".

Кубанець втік до Еспанії, скрившись у підвоззі літака

Мадрид. — Коли в середу 4 червня ц.р. приземлився на летовище біля Мадриду великий пасажирський літак, який прилетів з Гавани на Кубі з 143-ма пасажирами і 9-ма членами залоги, із підвоззя літака випав на землю непритомний чоловік. Це був 22-річний кубанець Армандо Сокаррас Рамірез, який разом із своїм товаришем Хорґе Перезом Бляпке скрився у механізмі, який втягає і випускає великі колеса літака. Названий вгорі товариш Раміреза вилетів із підвоззя, коли літак приземлювався у Мадриді і спущено колеса — його тіла ще не знайшли. Зате Рамірез чудом врятувався, заперечивши теорію лікарів і біологів, що люди не всилі жити довше як три хвилини на висоті 29.000 стіп, в розрідженій атмосфері, при температурі 40 ступнів морозу, у тонкій сорочці й навіть тільки в одному черевику. Втікач був виснажений і схвильований, але зрештою був здоров і найбільше турбувався, чи не завернуть його до комуністичної Куби.

АСТРОНАВТИ З „АПОЛЛО-10" И „АПОЛЛО-11" КОНСУЛЬТУЮТЬСЯ

Після успішної місії „Аполло-10" в Космічній Централі у Гюстоні відбулася консультативна зустріч членів залоги „Аполло-10" із астронавтами з залоги „Аполло-11", які в липні цього року мають провести десант на Місяць. На фото (зліва): Майкел Коллінс, Едвард Е. Алдрін, Юджін А. Сернан, Томас П. Стеффорд, Ніл Армстронґ і Джан В. Янґ. Коллінс, Алдрін й Армстронґ входять до залоги „Аполло-11" і будуть першими людьми, які висадяться на Місяці.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВІЧЕ В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ В УКРАЇНІ

Балтимор. — У неділю 8 червня о год. 4.30 по полудні, в залі Дому Української молоді при 2301-05 Істерн Ев., відбудеться протестаційне віче, на яке запрошують все громадянство Організації Українського Визвольного Фронту Вашингтону й Балтимору. Після доповідей д-ра Михайла Кушніра „Черговий наступ Москви на Українську Церкву" і д-ра Григора Лужницького „Український Патріярхат очима Москви" — будуть схвалені резолюції проти переслідування вірних в Україні та за підтримання справи Патріярхатів Української Православної і Української Католицької Церков.

ПОЛК. ВОЛ. ТКАЧ ГОЛОВНИМ ЛІКАРЕМ ПРЕЗИДЕНТА РИЧАРДА М. НІКСОНА

Вашинґтон. — Колишній головний хірурґ при 7-ій американській фльоті у водах В'єтнаму, полковник д-р Володимир Ткач, призначений на головного лікаря президента Ричарда Ніксона в Білому Домі. Під медичним доглядом д-ра Володимира Ткача є президент Ніксон і віце-президент Еґню із родинами та увесь персонал Білого Дому. Д-р Вол. Ткач раніше співпрацював із головним лікарем президента сл. п. Двайта Д. Айзенгавера майор-генералом Геролдом Снайдером.

УКРАЇНСЬКА ВІДЗНАКА В АВСТРАЛІЇ

Мельборн. — До 20-ліття повоєнного поселення українців у Австралії вийшла нагрудна відзнака-значок з написом „Українська Громада Австралії". Відзнаку, випущену з рамени Союзу Українських Організацій Австралії, СУОА, мають право носити тільки організовані члени української спільноти у тій країні. На червень наступного року призначено Конґрес Українців у Австралії.

ЛЕМКІВСЬКИЙ ПІКНІК

Організація Оборони Лемківщини, Відділи Елізабет, Ньюарк, Пассейк і Ню Йорк, влаштовують спільний пікнік - фестин 8-го червня на українській оселі біля Бавнд Брук, Н. Дж. Імпрезовий комітет звертається з проханням до всіх українських громад численно прибути. Увесь дохід призначений на добрі цілі. До танців приґраватиме оркестра „Мрія" виступатиме танцювальна група, будуть різні виграшки і несподіванки. На фестин будуть виїжджати автобуси з Ню Йорку, Джерзі Сити і з Пассейку. Автами їхати до Седор ровд в Сомерсет, новим шляхом ч. 287, де виїзд Істон Евеню — шляхом ч. 22 через Бавнд Брук.

СТУДЕНТСЬКА ВИСТАВКА ШКОЛИ ПРОФ. Л. КУЗЬМИ

Ню Йорк. — Щорічна Виставка молодших учнів і заавансованих студентів Мистецької Школи проф. Любомира Кузьми буде відкрита тільки один день — у неділю 8-го червня, від 3-ої год. на полудні до 9-ої вечора. Виставка відбудеться у залі ч. 32 в Українському Народному Домі при 142, Друга евню в Ню Йорку.

ІМПРЕЗА ГРАДУАНТІВ В НЮ ЙОРКУ

Велика забава Ґрадуантів в Ню Йорку, яку влаштовує Окружна Рада СУА і „Студентська Громада" в Ню Йорку, відбудеться цієї суботи, 7 червня, в Народнім Домі. В програмі: презентація ґрадуантів, мистецька частина і велика забава при звуках оркестри „Темпо" Іренея Коваля. Початок о год. 7:30 вечора.

Продовжується підготова до 10-го Конґресу Американських Українців

Ню Йорк. — Із Канцелярії Українського Конґресового Комітету повідомляють, що X з черги Конґрес Американських Українців відбудеться в Ню Йорку, в готелі „Коммодор", у днях 24, 25 і 26 жовтня 1969 р. Участь у Конґресі візьмуть всі членські організації УККА через своїх делеґатів, прізвища яких, після вибору, треба зголошувати до Канцелярії УККА. Організації, члени УККА, вибирають делеґатів на Конґрес згідно зі своїми статутами. Кожний делеґат має внести від своєї організації реєстраційну оплату, суму якої буде визначено згодом. Крім того, в кожній місцевості мають відбутись заздалегідь Збори Платників Національного Датку. Про кількість делеґатів від платників Національного Датку на X Конґресі докладно сказано у спеціяльному Обіжнику УККА, вже розісланому до Відділів і Представництв. Вибору делеґатів та їх зголошування в Головній Канцелярії УККА не слід відкладати на наступні місяці. Хто не є платником Національного Датку на УНФонд той не може бути вибраний делеґатом на Конґрес. За проведення всієї підготовної праці перед Конґресом відповідають на місцях Відділи і Представництва УККА.

Головна Канцелярія УККА повідомляє, що хоча із скликанням Конґресу пов'язані значні видатки, не буде окремої збірки фондів на цю справу. Зате прохається все патріотичне громадянство не відкладати із вплатами Національного Датку на цей рік аж на осінь. З Канцелярії УККА вже розсилається книжку проф. д-ра Л. Добрянського „Вразливі росіяни" до всіх амбасад і посольств та делеґацій при ОН — для кращої їх інформації в 10-ту річницю проголошення Тижня Поневолених Націй, хто є поневолювачем народів. Крім того, вже розпочалась підготова до видання брошури - програми, що вийде перед X Конґресом Американських Українців, із звітами про діяльність Конґресового Комітету між Конґресами, програмовими статтями, оглядом розвитку подій у Нескореній Україні і т. . Прохається Відділи УККА і всіх членів-організацій надсилати вже тепер до цієї брошури-програми привіти і побажання, щоб таким чином сприяти фінансуванню цього видання. Останній реченець для присилки привітів-побажань визначено на 15-го вересня ц. р. але фонди на підготовку збірника-програми потрібні вже й тепер, коли йдеться про замовлених авторів деяких статтей і оглядів.

Коли б на місці були якісь неясності в справі підготови до X Конґресу, треба писати до Головної Канцелярії в Ню Йорку, куди також надсилати пожертви на репрезентативний Дім Централі УККА в Ню Йорку:

Ukrainian Congress
Commitee of America
302 West 13 th St.
New York, N. Y.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проти нищення моральних вартостей

Президент Ричард Ніксон 3-го червня присвятив свою велику промову на відкритті Бібліотеки при стейтовому коледжі в Медісоні, Савт Дакота, загрозливим проблемам Америки. „Наркотики, злочини, заворушення по кемпусах, расові заколоти, спротив рекрутації, — казав він, — на кожному кроці бачимо, як порушуються давні стандарти, знецінюються давні вартості, нехтується давніми правилами". З-посеред усіх цих сумних явищ Президент окремо увагу приділив групам меншинним, які не тільки заколочують лад в університетах та унеможливлюють нормальне діяння високошкільної системи в ЗСА, але й вдаряють в основу свободи та державного ладу, національних традицій і розвоєвих тенденцій американського народу.

Ще не було такого гострого таврування університетських авантурників з такого високого й авторитетного посту, як в тій промові Ричарда Ніксона. Він підкреслив, що йому йдеться не так про акти фізичного насильства бо Америка настільки могутня, що може впоратися з насильниками, як про загрозу для моральних вартостей її народу, про виклик основним моральним засадам, на яких засновується суспільний лад. Президент затаврував ту „моральну арогацію" режисерів і виконавців студентських заколотів, які заперечують права більшости студентів та більшости народу і приписують собі право накидати, вимагати, тероризувати університетські власті й виховну систему.

Президент слушно признав, що в усіх ділянках американського життя, зокрема у високошкільній системі, нема ідеальних відносин. Можлива і потрібна поправа, потрібна дискусія, допускальні критика і пропозиції для виправлювання помилок та недоліків. Але не вільно нікому диктувати, погрожувати, тероризувати, заколочувати спокій і нормальний еволюційний шлях, базований на Конституції. Підкресливши ці основні правди, Президент Ніксон своїм виступом надзвичайно скріпив ту реакцію, яка відчувається в американському громадянстві проти університетських авантурників. Конгресова Комісія в справі протиамериканських дій заповіла слідство проти організації „Студенти для демократичного суспільства" інфільтрованого й керованого комуністами, про що у своєму останньому звідомленні твердив директор ЕфБіАй Едґар Гувер. Промова президента Ніксона стала неначе апробатою рішучих заходів проти всіх тих, які, зловживаючи американською свободою, копають їй могилу.

Зміна ярлика

„Сталін, — як сказав Хрущов на закритому засіданні XX з'їзду КПСС у Москві, — протиставив ідеологічній боротьбі методи адміністративного насильства, масових репресій і терору". Сталін був творцем концепції і терміну „ворог народу". Цим терміном пояснювали все: арешти, заслання, розстріли, масові убивства.

ЦК КПСС Брежнєва-Косиґіна створив нову концепцію і назву для людей, які хочуть і вміють незалежно думати.

Те, що за Сталіна звалось „ворогом народу", нині окреслюється в СССР терміном „антисовєтська пропаґанда". Заарештовували і без суду карали „ворогів народу", заарештовують і без прилюдного суду карають тих, які „займаються антисовєтською пропаґандою".

У листі 139 представників громадськости України, підписаному академіками, письменниками, службовиками, робітниками, колгоспниками, сказано про сучасні політичні процеси в СССР: „Під час проведення багатьох із цих процесів порушувалось закони нашої країни... Процеси провадилося в закритому порядку... На політичних процесах суд відмовляється вислухати свідків оборони і обмежується свідками обвинувачення"... Де й коли відбудеться черговий політичний процес в СССР над колишнім совєтським генералом Петром Григоренком, недавно заарештованим за „антисовєтську пропаґанду"? За яким „процесом" і за яким законом режим тримає й далі за ґратами молодих українських, татарських, жидівських, грузинських інтелектуалістів?

В останніх роках ще більше виявляється ворожість комуністичного режиму до народів СССР. Чим довше існує совєтська влада, тим більше режим знаходить „ворогів народу", поширювачів „антисовєтської пропаґанди"! Окупаційно - імперіялістична Москва лише змінила назву, змінила зовнішню форму і тактику боротьби проти поневолених націй. Але повернення до сталінщини чи в СССР, чи в ЧССР — означає деґрадацію, занепад режиму, який з пропаґованого „комуністичного братерства" зійшов до одвертої поліційно - шовіністичної диктатури.

Мих. Килимник

ДВА СУЧАСНІ ІМПЕРІЯЛІСТИ

Куритиба. — „Президент" СССР, Микола Подгорний, виступаючи з промовою на офіційному бенкеті в Улан Баторі, в Зовнішній Монголії, визначив червоний Китай як імперіялістичну потугу. А лідери червоного Китаю вже давніше цим самим ім'ям називають Совєтський Союз. Виходить, за українськими прислів'ями, „обоє рябоє"... Так, справді, Совєтський Союз і червоний Китай — два сучасні імперіялісти, що зрозуміло кожному і без ленінських цитат, якими часто користуються пропаґандисти Москви й Пейпінґу.

А от уже з іншими визначеннями вказаних комуністичних центрів погодитися ніяк не можна. Ось, наприклад, обидва вони твердять, що З'єднані Стейти Америки також є імперіялістом. При чому китайці запевняють, що ЗСА перебувають у змові з СССР, пляннуючи поділити між собою земну кулю, а большевики навпаки — що китайці змовляються з ЗСА в підриві спротиву в'єтнамського народу, допомагають ЗСА поборювати „національно - в и звольні" рухи...

І в тих і в других „імперіялізм" ЗСА виправдується хібащо... ленінізмом. Так, Ленін уважав ЗСА імперіялістичною країною, хоч, до речі, менш загарбницькою, ніж Анґлія, Н і м е ччина, Франція та Японія. Про імперіялізм усіх названих вище некомуністичних країн, в тому числі і ЗСА, нема чого й говорити. Конкретні факти переконливо свідчать про це. Жонґлювання Москви й Пейпінґу „американським імперіялізмом" є не тільки безсовісною спекуляцією в політичній розгрі цих двох комуністичних потуг, а й намаганням затушкувати свій власний імперіялізм в очах зовнішнього світу і підкорених ними народів. Цілком пропаґандивною є недавня відмова пейпінґського уряду приймати від Лондонського банку чеки в американських долярах, бо, мовляв, через доляри американці здійснюють свій імперіялізм. Тим часом самі китайці на підтримування підривної діяльности в н е к омуністичних країнах, зокрема студентських заколотів, витрачають мільйони американських долярів. Десь вони їх беруть!

Пригадаємо тут, що Сталін значно „поширив" Леніна у визначенні поняття „імперіялістів": за його правління всі країни, які межували з СССР, були „імперіялістами - загарбниками". До цієї категорії попала навіть Фінляндія. Теперішні вожаки з Кремлю наслідують Сталіна. Коли червоні китайці закидають „імперіялізм" тільки ЗСА, то московські володарі поширюють це обвинувачення також на Західню Німеччину, а то й на Ізраїль, що є, мовляв, „збросносцем сіонізму", тісно пов'язаним з американськими капіталістами.

Щодо Західньої Німеччини, то офіційний орган совєтських збройних сил „Красная Звезда" цими днями приніс сенсаційне повідомлення про нібито тісні зв'язки боннського уряду з Пейпінгом. Західня Німеччина та червоний Китай, мовляв, спільно діють у широкозакроєних площинах — економічній, мілітарній і навіть політичній. „Від імперіялістичної і реваншистської Західньої Німеччини, европейського компаньйона Китаю, — пише „Красная Звезда", — китайці дістають допомогу новою зброєю та машинами, а німці розраховують на китайську підтримку в перегляді сучасних кордонів у Центральній Европі". Совєтська військова газета сповіщає: „Минулого року Пейпінґ закупив у Західньої Німеччини різних товарів на 826 мільйонів марок. Трохи раніше ця ж сама газета писала, що німецькі фахівці помагають червоному Китаєві виробляти ракетну зброю.

Залишаючи набоці всі ці твердження комуністів про імперіялізм інших країн, як пропаґандивні, в остаточному висліді треба ствердити тільки одне: СССР і червоний Китай є сучасними імперіялістами - загарбниками, інших у природі не існує.

Москва поневолює понад сотню неросійських народів і намагається ширити свою імперію далі, прикладом чому є не тільки окупація Чехо - Словаччини, а й „доктрина Брежнєва", яка ставить усі комуністичні країни в залежність від Москви, даючи їм лише „обмежену суверенність".

Червоний Китай виразно показав себе імперіялістом-загарбником у Тібеті, його імперіялістичні наміри ясно зарисовуються щодо індійських і монгольських теренів. Зрештою, недавній IX з'їзд Комуністичної Партії Китаю вирішив, що „мислення Мао Тсе-тунґа" зобов'язує не тільки китайських, а й всіх комуністів світу. Отже, маємо своєрідну китайську „доктрину Брежнєва".

Ленін, за Марксом, писав, що капіталістичні країни, завжди ворогують між собою, бо кожна з них намагається захопити собі все більше й більше. Звідси виникають війни між різними країнами. За Леніним виходить, що доки в світі існує хоч одна капіталістична-імперіялістична держава, доти воєнна загроза „висітиме у повітрі".

Ленін не передбачав і не міг передбачати тих процесів у міжнародному житті, які привели до майже цілковитого зникнення імперіялізму в Англії, Франції, Німеччині, ЗСА. Але він також помилився, призначаючи Москві єдинопровідну ролю в комуністичному русі. А в конкретній дійсності вийшло так, що, поряд імперіялістично-комуністичної Москви, став імперіялістично - комуністичний Пейпінґ.

В червоному Китаї пропаґують і ширять ненависть до СССР, в червоному СССР це ж саме роблять відносно Китаю. І там і там вже з дитячого віку підготовляють людей до війни, створюють величезні військові кадри, нагромаджують і вдосконалюють зброю, змагаються за

(Закінчення на стор. 3-ій)

Людмила Коваленко

ЗУСТРІЧ З УКРАЇНОЮ

(1)

THE THOUSAND HOUR DAY. By W. S. Kuniczak. The Dail Press, New York, 1966.

Хоч це й можна назвати зустріччю з Україною, але з такою Україною, якої ніхто в реальному житті не бачив і не міг бачити. Це — така Україна і такі українці, якими їх малюють наче на замовлення (а може й справді на замовлення?) більш-менш талановиті, але абсолютно безвідповідальні автори деяких творів з часів другої світової війни.

У передмові про автора сказано, що він народився у Львові, в Польщі, в 1930 р., отже в час описуваних подій йому було 9 років, бо вся дія роману починається 27 серпня і кінчається 7 жовтня 1939 року. Тобто це ті кілька фатальних тижнів, під час яких, можна сказати, скінчилось незалежне існування Польщі. Вже з передмови читач знає, чого можна чекати від цієї книжки, особливо коли подивиться на мапу, де нема Галичини, а є „Східня Малопольська". Можна чекати ворожости до жидів, як до сепаратистів, що творять державу в державі, і ненависти до українців, бо вони хотіли незалежности або бодай культурної автономії для себе в Польщі.

І ворожости і ненависти у книжці так багато, що часом важко дочитувати до кінця фантастичні розділи, в яких автор устами того чи іншого героя ширить люту ненависть до українців, трохи меншу до жидів і обурення на союзників — англійців і французів, за „зраду Польщі". Словом — усі винні, всі погані, тільки поляки сяють різними чеснотами.

Але не всі й поляки: в книжці переможно проходять через усі іспити дві людини — генерал Прус, великий пан, і Антось — простий хлоп, який не може натішитися тим, що, ставши вояком, дістав нарешті чоботи! Всі інші поляки, які вже відійшли від села, зазнали цивілізації, навчились читати газети й книжки — всі вони хоч і б'ються відважно за Польщу, але мають ті чи інші деґенеративні риси. Героєм може бути тільки пан, за яким іде сліпо відданий йому хлоп.

Позірний сюжет книжки полягає в тому, що генерал Прус, який не підтримав перевороту Пілсудського, а лишився вірним республіканському урядові (хоч і визнавав, що то були шахраї, але мусів дотримати присяги) — повертається до війська, бо починається війна. Він давно передбачав, що буде війна, але поскільки був усунутий від суспільства, на його передбачення ніхто не звертав уваги. Тепер йому доручено оборону проходів у горах, де поляки б'ються геройічно, як і скрізь пізніше.

Усі зиґзаґи сюжету скеровані на те, щоб не тільки виправдати поразку Польщі зрадою совєтів, зрадою союзників, нападами Литви і невтралітетом Румунії, але й довести, що тільки Польща своєю відважною поставою примусила Англію і Францію проголосити нацистам війну і тим довела до поразки нацизму. Найкраще це показано в такому уривку:

„... Словаки напали на нас разом з Гітлером, українці палять села, убивають кожного поляка. Жиди привітали большевиків з розкритими обіймами. Наші власні жиди і наші власні українці. Мене тішить тільки те, що прийде черга й на них. Німці мають особливі монети, щоб платити свої борги, а до того часу навіть жиди вже знатимуть правду про те, що таке росіяни.. Тепер ми мусимо перенести війну в інші країни, битись за інших, саме за тих, що зрадили нас".

Так говорить генерал Прус офіцерам на прощання.

Але перед тим автор встиг написати понад чотири сотні сторінок, в яких розправився з „внутрішніми ворогами Польщі", тобто з жидами і українцями.

Найдовше описано переживання Берґа, жида, який спочатку ховається від призову до війська, бо знає тільки ґетто, і Польща для нього не існує. Автор пише (вкладаючи ці думки Берґові): „Поза ґеттом усі жиди в насильстві, і нищенні, і людській недосконалості". А ґетто було таке: „У Варшаві і навколо неї живе понад мільйон людей, і третина з них жиди. Вам і на думку не спадає покинути ґетто. Та й навіщо? Це — місце, де жидові належить бути. Ґетто тісне, і тепле, і темне. Це — утроба, в якій вас зачато, і народжено, і виховано, і де ви живете й одружуєтесь, і плодитесь, і виховуєте своїх дітей, і врешті — вмираєте. Це — певний стан розуму, навіть певна релігія, і ніщо з того, що трапляється поза ґеттом, не може торкатися вас" (стор. 22).

Автор твердить, що поляки ставляться до жидів згори, але без ненависти. Наприклад, такі міркування: „Він був маленький żydek. Польське слово для жид є żyd, але ніхто не вживає його так. Завжди кажуть żydek, маленький жид, ніби прозвисько, напівзневажливе, напівсмішне, для чогось маленького, і нешкідливого, і смішного, і неважливого, Це було добре прозвисько, щоб сховатися за ним. Ніхто нічого не робитиме такій маленькій, смішній і неважливій речі".

Про погляди ген. Пруса автор пише: „Будучи поляком, він любив сербів і словаків, йому подобались росіяни, він почував огиду до українців, зневажав жидів, ненавидів німців..." (стор. 12).

Перебувши якийсь час з безмежно відважними польськими вояками, Берґ перероджується і відчуває себе поляком, чи майже поляком. Він думає про себе: „Одне певне: ніколи вже не зможу бути тим, чим був перед війною; ніколи більше не зможу жити в ґетті, і погоджуватись, і усміхатись, і бути чемним, і нікого не ображати, хоч би когось і треба було образити, і стояти, коли хочеться сидіти, і сидіти мовчки, коли хочеться говорити. Якщо це означає, що я вже не є жид, то я і не буду жидом. Але я не думаю, що жидівство мало щось спільне з цим. То було ґетто, що накладало такі правила на людину, і немає значення, який народ живе в тому ґетті — жиди, поляки, німці — кожний буде вихолощений егоїзмом ґетта. Якщо ви протягом тисячоліть повертаєтесь спиною до світу, то як можете сподіватись, щоб світ пам'ятав ваше обличчя?"... І далі: „... Я не є частиною ґетта — в людині чи поза нею. Що ж я тоді? Одяг, який я ношу (польська військова уніформа — Л. К.) і невеличка шапка кажуть мені, що я — поляк. Малий, може й смішний для когось, і безперечно не дуже войовничий — але поляк" (стор. 450-51).

Берґ, переродившись під впливом перебування з поляками, добирається до Варшави, де хоче попередити жидів, що їм нема іншого виходу, як готуватись до боротьби. Але ніхто не хоче його й слухати.

І. Еміот

ЗУСТРІЧ З ЛІКАРЕМ ІЗ СОВЄТСЬКОГО КОНЦТАБОРУ

Д-р Мирон Семець — великий гуманіст, який врятував багато в'язнів від неминучої смерти*).

Гора з горою не сходяться, але людина з людиною зійдеться. Оце щойно після багатьох років знову сидів я при столі з д-ром Мироном Семцем, лікарем нашого табору 0.21 (пізніше 0.51).

Він прибув недавно до Канади з тисячами втікачів із Чехо - Словаччини і припадково знайшов мене. Після короткої переписки ми зустрілися в його мешканні у Торонто.

Він перебув у совєтських концтаборах 13 років, але я був з ним разом у згаданих двох таборах тільки три роки. В'язнів не тримають довго разом, але вже за тих три роки ми, жиди, зокрема жидівські письменники, як і інші із 18-ти національностей, що перебували в таборі, могли пізнати, яким великим гуманістом є д-р Семець.

Я багато разів писав про нього, завжди подаючи тільки його ініціял — д-р С., щоб йому не шкодити. Я не знав, де він перебуває. Виявляється, що 1958 р. його регабілітували, і він виїхав до Праги, де його знов арештували. Там він працював у поліклініці. Його дуже добре знали в Празі, як лікаря з 40-літньою практикою і визначного фахівця (скінчив медицину в Празькому університеті). Був люблений усіма групами населення, але не совєтською поліцією, яка через шість тижнів після останньої окупації почала його переслідувати. Тоді він, як і багато інших інтелектуалів, еміґрував до Канади.

Сидимо з ним у його малесенькій кімнаті на піддашші, в першому мешканні новоприбулого і пригадуємо роки, спільно перебуті в таборах. Я пригадую йому з вдячністю його боротьбу з начальником табору, сатрапом капітаном Єрмоловим. Боротьбу за полегшення умовин існування каторжників. Звільнити котрогось із них з роботи хоч на один день — це значило зберегти життя людини, бо Єрмолов, крім високої температури, ніякої іншої недуги не признавав. І тому д-р Семець став для нас ангелом - хоронителем, що багатьом людям урятував життя.

Поет Моше Бродерсон, Мотель Закцієр, поет з Басарабії, письменник Разумній, дуже побожний любовський рабин - хусид Авраам Хаїм, я сам і багато інших не пережили б табору без допомоги українця, д-ра Семця. Він вставлявся за кожного з нас, зокрема на лікарських комісіях, де визначали категорію здоров'я в'язня.

За його гуманізм капітан Єрмолов часто призначав д-ра Семця на фізичну роботу, але ми, в'язні, не давали йому працювати, зачисляючи частину виконаної нами роботи нашому добродієві.

Ліків у таборі звичайно не було, але в'язні часом діставали їх у своїх посилках з дому. Д-р Семець тримав ці ліки в маленькому шпиталі. Часом і він діставав посилки, в які його дружина вкладала ліки, і те все він без ніякої заплати давав хворим.

Він також був тим, хто виривав слабих та недужих з рук „нарядчиків" і давав їм бодай на короткий час таку працю, щоб вони могли підкріпитися. Завдяки йому дуже побожний жид, рабин Авраам Хаїм із Самарканду міг не працювати в суботу: д-р Семець звільняв його, як хворого, на той день.

В'язні не знали, як віддячитися д-рові Семцеві, і приносили йому скромні дари. Я був свідком, як він ті мізерні дари роздавав бідним, які не діставали посилок з дому.

Він щойно тепер починає наново жити. Він разом з дружиною Вірою, медичною сестрою, чешкою, почав студіювати англійську мову. Після нострифікації свого докторського диплому великий гуманіст д-р Семець напевно знову служитиме народові.

* Стаття із жидівського щоденника „Форвард", Ню Йорк, 29 березня 1969 р., у вільному перекладі з жидівської мови Йосифа Шварца.

МАЙЖЕ 6 МІЛЬЙОНІВ МОЛОДІ ЗНОВУ БУЛО ВИГНАНО НА „ЛЕНІНСЬКИЙ СУБОТНИК"

Київ. — У суботу 31 травня всіх, за вийнятком хворих, членів комсомолу в Україні було виведено на будови в містах і на колгоспні поля. Совєтські газети інформували, що „разом з комсомольцями, дружно працювали багато ветеранів партії, герої перших п'ятирічок", себто старші та пенсіонери. Чим займалась молодь у день відпочинку чи приналежних їй студій — подала кілька прикладів „Радянська Україна" з 1-го червня: „Десяткам тисяч молоді Львівщини у цей день для всіх знайшлася робота". Або: „Близько 150 тисяч юнаків і дівчат Донецької області несли трудову вахту біля домен і мартенів, на риштованнях будов та у вибоях вугільних шахт .У Горлівці молоді шахтарі оголосили суботник днем підвищеного видобутку вугілля, вирішили виконати півтора денних завдання. У Харкові 50 тисяч школярів, студентів і молодих співробітників інститутів взяли участь у впорядкуванні житлових кварталів, будівництві метрополітену, стадіонів".

Роман Придаткевич

ВИСТАВА ОПЕРИ АНТОНА РУДНИЦЬКОГО „АННА ЯРОСЛАВНА"

(2)

Однак, треба признати, оркестранти робили все можливе для успіху цієї нової української музики. І було приємно слідкувати, як знуджені музикою всякої якости вони з приємним здивуванням слідкували, схвалювали і подивляли музику „Анни Ярославни". Уже цей факт є доказом вартости і життєвости опери Рудницького.

Не буду переповідати змісту опери, однак, хочу звернути увагу на деякі маркантні моменти.

Антракт другої дії заснований на піццікато (щипання струн інструментів) в темі оригінально задуманій, яку починає прославний хор дружинників у срібних шоломах і з двосічними мечами. Музика цього чоловічого хору добра, але під кінець трохи задовга, а похід не досить вимуштрованих українських лицарів (проте, знаменитих хористів) ослаблює добре враження сцени.

Ситуація знову пожвавлюється дуетом славного артиста-співака А. Добрянського, який тепер є великим князем Ярославом Мудрим, і чарівної артистки Марти Кокольської, як Анни Ярославни, його , дочки. Акція цього дуету поволі розрухується, а до слів князя „жде, Анно, Франція тебе" може непотрібно сповільнюється, однак зараз починає знов бути інтригуючою і захоплюючою. Трохи далі звучання оркестри до слів Анни „о так я згоджуюсь" — дає вийнятково гарне звучання. Знову дію трохи задержує речитатив князя: „графиню із посольства я зараз повідомлю". Тепер арія Анни Ярославни, яка йде в супроводі гобоя, на тлі струн, є одним з найкращих епізодів опери. Тільки в арії оркестрова інтерлюдія, після слів „і сліду не залишиться за нами", якщо б її на половину скоротити, додала б ще більшої стрункости і не перивала б такої чудової цілости арії.

Боярин (Іван Гош) застає Анну Ярославну саму і, закоханий в неї, просить її у досить солодкавій арії не покидати рідних сторін і його. Княжна відповідає, що вони є тільки приятелями, не більше, а вона уважає себе перш за все судженою французького короля. Цей речитатив Анни, піддержуваний сухими піціккатами струнних інструментів, є дуже добрим ефектом для вираження безнадійности любови боярина Ігоря. Після його слів „будь проклятий цей час" княжна відходить. Графиня, яка чула цю розмову, каже, що вона не може спокійно дивитись на те, як французький король „викрадає красу Руси". В продовженні цього драматичного речитативу графиня подає Ігореві кинджал, з тим, щоб він, як член українського посольства, вбив короля. На словах, кульмінацією яких у графині Люїзи є „трон або кров! — королю, вибирай", а в боярина „здобуду Анночки любов! здобуду я свій рай! королю, вибирай!" — збудовано дует, що дуже ефектовно закінчує першу відслону другої дії.

Найцікавішою частиною опери є, без сумніву, друга відслона другої дії. Вона має найбільше запаху і чару української землі. Вже сама інтродукція впроваджує цікаву мелодію в українському стилі, яку відіграє вальторна (ф р анцузький ріг, а потім переймає гобой. Жіночий хор „Зірко наша золота", в стилі нашої веснянки, розвиває цей чарівний матеріял. Князівна Анна в рефлексіях про свою і своїх подруг юність починає пісню „За рікою Сулою дикий лебідь ячить" і зараз же під слова „зірка впала стрілою" виражає композитор в музиці, як та зірка падає, а жіночий хор знову привертає весняний, безжурний настрій. Балетна картина дівчат ще більше ублагороднює той настрій.

Цілковитим контрастом є спів Анни Ярославни, яка дякує за приємність цієї хвилі і повідомляє подруг, що приймає сватання французького короля. Вона каже, що зможе декого з них взяти з собою в далеку дорогу. Ця радість розвивається у прославний хор, в якому звертають на себе увагу милі голосочки солісток-подруг Анни — Євгенії Василенко і Орисі Гевка.

Нещиру сердечність і приховану ворожість графині, яку виражено в музиці, облагороднює приявність світлої, доброї Анни Ярославни, і Люїза має нагоду, почавши від тексту „люба князівно, щоб подружились ми", відспівати один з найкращих в опері аріозів, на тлі хору та оркестри, тому, що „Ігоря Русича я покохала з цілої душі! Дозволь, щоб він в почоті..." Анна докінчує „З нами пішов?" — Графиня „Своє я осягнула". А тим часом дівчата ведуть свої веснянки танком та піснями.

Цю появу графині дуже солідно опрацював композитор у музиці. Її з початку удавану, а пізніше щиру приязнь підкреслює композитор у тексті „щоб подружились ми" супроводом до її сольо, жіночим хором та оркестрою, що викликає чарівне враження.

Вершком враження у закінченні другої дії є впровадження трьох українських веснянок-танків: „Перепілки" і „Ой, не рости, кропе!" — а закінчує все веснянка „Король" (на основі варіянту, записаного Рубцем). Чудово, з любов'ю опрацьовано ввесь звуковий апарат, тобто хор і партію оркестри, дуже цікавим контрапунктичним розробленням. Там, де приходить текст пісні „А вже козла вбито... черевички пошито" — звуковість осягнула свого незрівняного вершка.

До цього треба ще додати, що в цьому духовому бенкеті брав участь і балет, але так дискретно і з таким артизмом ,щоб не відвертати уваги від пісні, що я, як, мабуть, не один слухач непевний, чи танцювали веснянок хористки чи окремі танцюристки. Цей кінець дії загіпнотизував залю своєю ніжністю, делікатною композицією і виконанням здисциплінованих співаків та чарівних балетниць. Дивно, що якраз народна пісня, до якої, здавалось, композитор відноситься, як, правда, гарного, але примітивного поетичного тексту, запалила його на створення такого роду музичного шедевру.

Тепер могло б здаватися, що по стількох враженнях оперовому композиторові не залишилося вже засобів, щоб втримати увагу слухача. Тим часом 3-тя дія за лібреттом розвиває драму. Вона починається молитвою короля, відспіваною паном Л. Рейнаровичем з щирим почуттям, потім іде дует короля з графинею, щоправда, трохи задовгий. Аріозо короля могло б бути скороченим з трьох строф до двох, залишивши перші чотири рядки першої строфи і злучивши їх з рефреном другої строфи. В цьому рефрені є дійсно дуже вдала кульмінація, а рефрен останньої строфи помітний гарною фіґурацією в струнних інструментах.

(Далі буде)

Філядельфія, Па.

ВЕЧІР ЛІНИ КОСТЕНКО

Заходом Літ. Мистецького Клюбу і 20 Відділу Союзу Українок Америки відбувся 19-го квітня Вечір, присвячений творчості поетеси Ліни Костенко. Його відкрив при вщерть виповненій залі Дому СУА д-р Володимир Рудницький, голова Клюбу. Він привітав обох доповідниць того Вечора — д-р Наталю Пазуняк і мґр. Мирославу Знаєнко.

У своїй доповіді д-р Н. Пазуняк схарактеризувала місце Ліни Костенко серед поетів - шестидесятників. Вона була однією з перших, що започаткувала цей літературний рух і вкоротці здобула собі окреме місце посеред них. Її поезія позначена великою щирістю і глибиною і в цьому лежить її найбільша вартість. Доповідниця подала зразки тих поезій, поділивши їх за темою — особисті, з описом природи, світоглядові, філософічні. В її інтерпретації ця віршована мова справді зачарувала публіку.

Мґр. М. Знаєнко зайнялась однією тільки збіркою Ліни Костенко п. н. „Мандрівки серця". Це є поема філософічного змісту, яка розглядає трудноці людини, вродженої „ з надмірно великим серцем". І воно згодом наповнюється великим горем, що його кожна людина переживає. Це й стає завданням того надмірно великого серця — створити кращий світ при помочі цього великого почування.

Провід Вечора перебрала п-ні Софія Ґарасимович, голова 20 Відділу СУА. Вона представила присутнім п-ні Олену Залізняк, голову Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) та попрохала до слова. П-ні Залізняк згадала про значення Літ. Конкурсів СФУЖО фундації Марусі Бек, які тепер завершують своє 10-ліття. На 8. Літ. Конкурсі СФУЖО була нагороджена праця мґр. Мирослави Знаєнко про Ліну Костенко. Почувши уривок із нагородженого есею, пані голова використали нагоду, щоб вручити доповідниці нагороду.

Вечір закінчивсь в товариській атмосфері при чаю, що його подали членки 20 Відділу СУА. Б.

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в ЗСА

У неділю, 8-го червня 1969 р. О год. 6-ій веч.

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

при 140 2-га Авеню в Ню Йорку

ДОПОВІДЬ на тему

„КУДИ ІДЕ ІМПЕРІЯ СССР"

виголосить визначний політичний діяч

Проф. ІВАН ВОВЧУК

ПІСЛЯ ДОПОВІДІ ДИСКУСІЯ.

ДО МАСОВОЇ УЧАСТИ НА ДОПОВІДЬ ЗАПРОШУЄТЬСЯ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ.

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ в ВАШИНҐТОНІ, Д.К. і БАЛТІМОР, Мд.

— запрошують —

Духовенство, Представників Організацій та все Українське Громадянство метрополій Вашинґтону і Балтімор узяти участь у

ПРОТЕСТАЦІЙНОМУ ВІЧУ

в Обороні Української Церкви

що відбудеться

в неділю, 8-го червня 1969 р.

о год. 4:30 по пол.

в залі „ДОМУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ"

при 2301-05 Eastern Avenue, Baltimore, Md.

ДОПОВІДІ ВИГОЛОСЯТЬ:

Д-р МИХАЙЛО КУШНІР: „Черговий наступ Москви на Українську Церкву";

Д-р ГРИГОР ЛУЖНИЦЬКИЙ: „Український Патріярхат очима Москви".

Після доповідей будуть схвалені резолюції проти переслідування Української Церкви в Україні та для підтримання справи Патріярхатів Української Католицької і Православної Церков.

КОМІТЕТ

З нагоди вінчання дочки

КАТЕРИНИ

на Фонд будови Української Церкви в Керґонксон, Н. Й.

складають 100.00 долярів

Панство Михайло й Магдалина ОРШУЛЯКИ з Повкипсі, Н. Й.

ВЕЛИКА ДАТА

10 травня 1879 року народився у Полтаві Симон Петлюра, майбутній Головний Отаман Військ Української Народньої Республіки, Будівничий Української Держави.

25 травня 1926 року, на 47 році життя, він упав на бруку Парижу від куль нашого ворога.

З важким болем пригадуємо цю трагедію і не забудьмо, що цього року сповняється 90 років з дня народження нашого Національного Героя.

Подякуймо Господу Богу за Його ласку, що послав нам цього творця нашого державного відродження і Визвольної Боротьби 1917-1921 років. Пригадаймо, що в Парижі викінчується Храм Св. Симона — дім Молитви та Осередок українського культурного життя, що увіковічнить і пам'ять Головного Отамана. Не поскупімся в імпрезах 1969 року на підтримку цього чергового пам'ятника Симонові Петлюрі, що почне діяти саме в 90-ліття Його народження.

ЗА КОМІТЕТ ПОБУДОВИ ХРАМУ:

Петро Плевако, Голова

Інж. д-р А. Жуковський, Заступник Голови, в. о. Секретаря і Скарбника

З днем 1 червня 1969 року, осідок Комітету переходить до власного будинку Храму й Осередку: 6, rue de Palestine, Paris 19e.

УВАГА!

З 1961 року Уповноваженим Комітету Побудови Храму УАПЦ Св. Симона в Парижі на Америку є:

Центр. Комітет Вшан. Пам'яти Симона Петлюри в США
Petlura Memorial Committee
P.O. Box 95, New York, N.Y. 10003

Пожертви на Храм прохаємо пересилати на чекове конто Комітету:

Self Reliance N.Y. Federal Credit Union
98 Second Ave., New York, N.Y. 10003
Petlura Memorial Com-te Checks Acc. No. 4295

одночасно повідомляючи Президію Комітету на адресу секретаря, подаючи прізвище, адресу жертводавця й суму складеної пожертви —

Dmytro Bakum
43-17 Bowne St., Apt. 2CR, Flushing, L.I., N.Y. 11355.

Члени Екзекутиви УККА відбудуть зустрічі з громадянством

Ню Йорк. — З Канцелярії Українського Конґресового Комітету повідомляють, що в перших двох тижнях червня ц. р. члени Екзекутиви УККА відбудуть у багатьох містах ЗСА важливі зустрічі із громадянством. Місцеві Відділи УККА організують такі зустрічі-віча після пляну Централі УККА і вони повинні подбати про якнайбільш масову участь громадян у цих зустрічах.

Заплановані на перші два тижні червня інформативні зустрічі відбудуться майже в кожному стейті країни. Члени Екзекутиви інформуватимуть членство і прихильників про сучасний стан праці Українського Конґресового Комітету, про головніші події в Україні, про підготову до скликання X Конґресу Американських Українців у Ню Йорку в жовтні 1969 р., про заходи УККА щодо вирізнення української ідентичности під час перепису населення в ЗСА у 1970 році, також поцікавляться станом підготови відзначення 10-ої річниці Тижня Поневолених Націй, до схвалення якого Конґресом ЗСА особливо спричинився Конґресовий Комітет і його президент проф. д-р Лев Добрянський. Будуть порушені також справи масової збірки фондів на Український Національний Фонд — єдину базу незалежної політики Конґресового Комітету, як і проблема набуття власного, репрезентативного Дому УККА в Ню Йорку, осідку ОН.

Подаємо перший список місцевостей, де члени Екзекутиви УККА зустрінуться з громадянством:

НЮАРК, Н. Дж. Стейтова Нарада Відділу УККА стейту Ню Джерзі відбудеться 7-го червня, у суботу, о год. 7.30 вечора. Представники Екзекутиви УККА — мґр Іван Базарко і ред. А. Драган, в залі Укр. Православної Церкви при 836 Лайонс Ав., Ірвінґтон.

ПІТСБУРҐ, Па. Нарада Округи Пітсбурґу (Західня Пенсильвенія) відбудеться у неділю 8-го червня, о 4-ій г. по полудні, в залі української православної церкви св. Володимира при 18 вулиці і Карсон вулиці на Саут Сайді. Референтом буде член Екзекутиви УККА проф В. Гнатюк.

ВІЛЛЕМАНТИК, Конн. Стейтова Нарада Відділу УККА стейту Коннектикат відбрудеться у суботу 14-го червня, о год. 6-ій вечора, в Українському Народному Домі, з участю представника Екзекутиви УККА, директора Головної Канцелярії мґра Івана Базарка.

ЧИКАҐО, Ілл. Важлива Нарада Відділів УККА стейту Іллиной та Індіяни. Референти від Екзекутиви УККА: проф. д-р Едвард Жарський і ред. д-р Володимир Душник. Час буде повідомлено.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Стейтова Нарада відбудеться 15 червня, у неділю, з участю члена Екзекутиви д-ра Вол. Душника.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Нарада відбудеться в суботу 14 червня в Укр. Нар. Домі. Представником Екзекутиви буде дир. Степан Спринський.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Третя крайова конференція у справах канадійських слов'ян

Як ми вже повідомляли, Третя Крайова Конференція у справах канадійських слов'ян відбудеться в університеті Йорк в Торонті 14 до 17 червня ц. р. Конференція відбуватиметься в одному комплексі з річними зборами Канадійської Ради (Кенеда Каунсил) і конвенцією Наукових Товариств Канади, що матимуть місце в університеті Йорк в тому самому часі. Міжуніверситетський комітет у справах канадійських слов'ян, який організує третю з черги конференцію, запрошує на сесії конференції всіх осіб, а зокрема студентів, які цікавляться проблемами слов'ян або порівняльними студіями слов'янських груп з іншими слов'янськими групами в Канаді і в Америці. Оплата при реєстрації 5 долярів за усі сесії, або по одному долярі за кожну окрему сесію. У програмі конференції буде прочитано і продискутовано 22 доповіді. З товариських імпрез конференції — бенкет, у який включено концерт слов'янських композиторів у Канаді.

Праці першої Крайової Конференції, яка відбулася в 1965 р. у Бенфі, вийшли друком окремою книжкою в 1966 р. У цій публікації оприлюднено 17 доповідей, що відбулися на конференції. Праці другої конференції, яка відбулася в 1967 р. в Оттаві, вийшли на днях окремою книжкою п. н. „Славс ін Кенада" („Слов'яни в Канаді"), том II. Головою редакційної колеґії цього тому був проф. К. Біда. На всіх 31 працю, поміщену у цьому томі, темою 11 праць є українці в Канаді.

У всіх справах, зв'язаних з конференцією, звертатися на адресу:

York University liaison officer, Prof. Y. Grabowski, Dept. of Linguistics, York University, 4700 Keele St. Downview, Ont.

ДВА СУЧАСНІ ІМПЕРІЯЛІСТИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

впливи в інших країнах, в інших компартіях.

Газети приносять вістки про концентрацію величезних контингентів совєтського війська вздовж кордонів з Китаєм та в Зовнішній Монголії, про побудову там нових військових летовищ і ракетних баз. Теж саме робиться по китайському боці, особливо в п р и кордонній провінції Сінкіянґ.

Комуністичні дипломати з країн Східньої Европи недавно довірочно поінформували бразилійських журналістів, що в СССР і в Китаї вже готові пляни майбутньої війни, при чому Мао Тсе-тунґ і Лін-Піяо розраховують на довготривалу війну напівпартизанського характеру. Навпаки, Москва плянує блискавичну війну двома змасованими ударами. Один з них буде спрямований у центр Китаю. Його мають виконати парашутні дивізії, захопивши в свої руки Пейпінґ і знищивши „групу Мао Тсе - тунґа". Другий удар мають завдати наземні війська супроти Сінкіянґу, захопивши передусім фабрики атомової зброї, зосереджені в тому районі. По цих двох одночасних ударах, вважають у Москві, мао-тсе-тунґівському режимові прийде кінець і створений буде режим, залежний від московського центру.

Хоч у Москві та Пейпінґу плянують по-різному, сама війна між двома цими імперіялістами неминуча. Полум'я нових побоїовищ, що спалахнуло було 2-го грудня минулого року на ріці Уссурі, вже не вдасться погасити. Скоріше чи пізніше воно розгориться з такою силою й закономірністю, яку визначив Ленін, пишучи про світових імперіялістів - хижаків.

Загальні Збори Метрополітального Відділу УККА в Дітройті

Загальні збори відбулися в суботу 24 травня 1969 р., в домівці Культурно-Громадського Клюбу. Зборами проводив М. Мушицький, секретарював Фр. Липецький. Після вичерпних звітів голови, секретарів і референтів та дискусії над ними, уступаючій управі уділено абсолюторію одноголосно. На внесок номінаційної комісії вибрано нові керівні органи Відділу в такому складі: В. Колодчин — голова, Б. Лончина і В. Дідик — заступники голови, Фр. Липецький — референти преси і протокольний секретар, В. Папіж — кореспонденційний секретар, М. Віхорик — англомовний секретар, Анастазія Вокер — реф. зовнішніх зв'язків, І. Лотоцький — реф. національного датку, К. Вазюк і П. Олесів — члени. Одне місце в управі зарезервовано для представниці жіноцтва. Контрольна Комісія: Я. Куцинський, М. Мушицький і В. Білинський. Громадський Суд: В. Шкудор, І. Вілоус і І. Клочко.

Делеґатом на X Конґрес УККА обрано В. Колодчина, зглядно М. Куцинського, коли б перший був перешкоджений.

При цій нагоді учасники Загальних Зборів стали на становищі, що треба б для добра справи справити статут, добрати до верифікаційної комісії відповідальних людей і перевести вибір керівних органів УККА в демократичний спосіб. Фр. Л.

Виставка народного, гуцульського мистецтва в Стейтовому Університеті в Ню Палц, Н. Й.

В квітні в бібліотеці Коледжу Стейтового Університету в Ню Палці, Н. Й., відбулась тритижнева виставка українського народного, гуцульського мистецтва, влаштована Українським Студентським Клюбом при цьому Коледжі.

На зміну від попередніх двох виставок (сучасного, образотворчого мистецтва та видань з української історії, архітектури і літератури), цьогорічну виставку УСК присвятив народному мистецтву Гуцульщини. Естетично розкладені предмети зачаровували сотні глядачів, які безперервно відвідують бібліотеку.

Виставка включала предмети пребагатої різьби та інкрустації, тканини, частини гуцульської ноші, кераміку та писанки, серед яких були зразки писанкових взорів різних частин України. Більшість експонатів випозичено з особистої збірки директора Союзівки, п. В. Кваса, за що УСК був йому незвичайно вдячний. О.В.

Посвячення Пам'ятника

НА МОГИЛІ НАШОГО БАТЬКА

сл. п. проф.

БОГДАНА ЗАГАЙКЕВИЧА

відбудеться

в суботу, 7-го червня 1969 року

о год. 3-ій по пол.

на УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ в БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

Друзів запрошуємо.

ДІТИ

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ в КЕРҐОНКСОНІ, Н.Й.

За спокій душі взірцевого і відданого пластуна

пл. сен. довір'я

ДМИТРА ГАРГАЯ

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 8-го червня 1969 року

після Служби Божої, о год. 12-ій вполудне

в КАПЛИЦІ на СОЮЗІВЦІ

Просимо взяти численну участь.

Замість квітів на могилу

бл. п. ТЕОФІЛЯ КУЛЬЧИЦЬКОГО

та

д-ра СТЕПАНА КРИВОКУЛЬСЬКОГО

складають 50.00 долярів

на Фонд будови Української Церкви в Керґонксон, Н.Й.

Д-р Богдан і Софія ОЛЕСНИЦЬКІ

Замість квітів на могилу

бл. п. проф. д-ра ЗІНОВІЯ ЛИСЬКА

на докінчення видання праці Покійного „Українські народні мельодії"

$250.00 (двісті п'ятдесят)

складає

Родина СОНЕВИЦЬКИХ

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

ділиться з Українським Громадянством сумною вісткою:

відійшов у Вічність — Вічна Йому Пам'ять —

3-го червня 1969 року в Ню Йорку

Д-р ЗІНОВІЙ ЛИСЬКО

композитор, визначний музиколог, який зібрав і зредагував „Кодекс українських народніх мельодій" (10 томів), довголітній, а останнього року почесний президент УМІ.

Дружині і близьким Родині Покійного складаємо глибоке і сердечне співчуття.

УПРАВА УМІ

СПОРТ

Редагує В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Чорноморська Січ" ,Нюарк — „Тризуб", Філядельфія, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться в п'ятницю, 6-го червня 1969, о год. 8.30 вечером на грищі Стадіону ім Дж. Ф. Кеннеді в Гаррісоні, Н. Дж.

Внутрішньо клюбові тенісові змагання Карпатського Лещетарського Клюбу з Ню Йорку відбудуться в суботу і неділю, 7-го і 8-го червня 1969 на відпочинковій оселі УНСоюзу „Союзівці".

Футбольний турнір юнаків за першість Української Спортової Централі Америки і Канади відбудеться в суботу і неділю, 21-го і 22-го червня 1969, на оселі УНО в Гакстоні біля Торонта, в Канаді. Господарем турніру дружин юнаків буде УСТ „Тризуб" Торонто. Зголошення дружин до участи в турнірі прийматиме до 14-го червня представник „Тризуба" на адресу:

Mr. J. Kowal
c/o Trident
2196 Bloor St. West
Toronto, Ont., Canada
Телефон ч. 766-7261

ФУТБОЛЬНИЙ ТУРНІР ЮНАКІВ ЗА ПЕРШІСТЬ СУАСТ-СХІД

В суботу, 14-го червня на площі відпочинкової оселі УРСоюзу „Верховина" в Глен Спей,, Н. Й. відбудеться футбольний турнір дружин юнаків за першість Союзу Українсько-Американських Спортових Товариств, делеґатури УСЦАК на Сході ЗСА. Господарем цього турніру є „Чорноморська Січ" з Нюарку, а кермуватиме змаганнями член Управи „Ч. Січі" Михайло Лебедь.

Зголошення дружин юнаків до участи в турнірі приймає до 13-го червня на наступну адресу керівник змагань:

Mr. M. Lebed
688 Sandford Ave.
Newark, N. J. 07106

Ф. К. БАРСЕЛЬОНА — ЗБІРНА НЮ ЙОРКУ

В неділю, 8-го червня 1969, о год. 3.15 по полудні, на грищі Рандалс Айленд Стадіону в Ню Йорку відбудуться міжнародні футбольні змагання між першодивізійною дружиною Ф. К. Барсельона з Еспанії та збірною міста Ню Йорку. В дружині Ню Йорку гратимуть чотири репрезентанти ЗСА та воротар УСК-у Ню Йорк Віктор Ґерлі.

БРІДЖОВА СЕКЦІЯ „ЧОРНОМОСЬКОЇ СІЧІ"

29-го травня в домівці „Ч. Січі' 'відбулися бріджові змагання за дружинову першість. Проведено ці змагання за правилами „Америкен Контракт Брідж Ліґ", що їх вживають теж на міжнародних турнірах. Найкращою дружиною і першуном стала дружина Північного Ню Джерзі, в складі якої грали: інж. А. Лапичак проф. Е. Федоренко та інж. М. Тарапацький — М. Дзядів. Розіграно разом 30 гор з участю п'яти дружин Сходу ЗСА, які зайняли ось такі місця:

1. Північне Ню Джерзі: інж. А. Лапичак, проф. Е. Федоренко, інж. М. Тарапацький і М. Дзядів — 80 1 МР

2. Стейт Ню Йорк: В. Гентиш, Шерей, О. Гентиш і М. Венгринович — 61 1 МР

3. „Чорноморська Січ" І: проф. Андрушків, І. Хома, М. Хромовський і Я. Пеленський (заступник Р. Левицький) — 51 1 МР

4. „Чорноморська Січ" ІІ: Я. Олесницька, А. Лісевич, інж. Рудакевич і д-р Кісь (заступник М. Яворський) — 50 1 МР

5. Околиці Нюарк і Ню Бронсвік: панство Стахові і панство Охримовичі — 35 1 МР.

М. Яворський

— о —

УСК — ДОЙЧУНҐАРН 2:2

Ню Йорк, 25-го травня. — Останні змагання за мистецтво „Великої Десятки" закінчив УСК Ню Йорк нерішеною 2:2, здобуваючи в цій зустрічі лише одну точку. До 80-ої хвилини УСК вів, маючи впродовж другої півгри постійну перевагу. Ворота до УСК-у впали із подачі власного оборонця до воротаря, який вибіг з воріт і розминувся з м'ячем.

Перші ворота здобув УСК на 32-ій хв. гри, коли Роман Кіляр подав м'яча В. Шмотолосі із кутового удару, а Шмотолоха післав м'яча головою в сітку суперника. Вирівняння першими воротами стрілили німці вже на 41-ій хвилині через неувагу оборонців.

Другі ворота для УСК-у здобув Мфум на 63-ій хвилині з прориву. В другій півгрі домінував на грищі УСК і він мав теж декілька гарних ворітних нагод.

Відносно гри змагунів можна б відмітити, що Мфум не вдоволив у першій півгрі, але натомість після перерви він значно покращав. Дуже добре дебютував в рядах УСК-у молодий змагун з резерви Мас, але він ще молодий і тому можна вірити, що його наполегливість і держкливість викажуть скоро вислід по відбутті ряду тренінгів. Крім нього дуже добре заграли в цій зустрічі: В. Шмотолоха, і Р. Кіляр. Цими змаганнями закінчив УСК — Ню Йорк свій футбольний сезон НАФ Ліґи на четвертому місці „Великої Десятки".

УСК резерва — Дойчунґарн 3:1

В поєдинку дружин резерви молоденькі усківці пописалися, перемагаючи німецьких однолітків. Ворота для УСК-у здобули: М. Скірка, М. Лебідь та Евген Равчак.

І. Дз.

— о —

„ЛЕВИ" — ЛИТОВСЬКИЙ СК 8:1

Чикаґо, Ілл., 4-го травня. — Футболісти „Левів" розгромили 8:1 досить добру дружину литовців на їх власному грищі в приявності 250 глядачів. На жаль, цим змаганням приглядалося дуже мало українців, які тепер лише в малому числі відвідують змагання.

ПЕРЕМОГА І ПОРАЗКА ЧИКАҐІВСЬКИХ „ЛЕВІВ"

„Леви" — Хорватський СК 3:5

„Леви" — „Блискавіца" 1:0

Чикаґо, Ілл. — В двох минулих неділях записали „Леви" на своє конто поразку в зустрічі із хорватською дружиною 3:5 і перемогу 1:0 над польською дружиною „Блискавіца".

Змагання із дуже скорою і твердою дружиною хорватів були дуже важливими, бо вони вирішали, чи „Леви" стануть віце-чемпіонами Першої Дивізії у весняному сезоні і будуть кандидатами на аванс до Вищої Дивізії. Після поразок із двома найсильнішими суперниками „Спартою" і Хорватським СК „Леви" залишилися позаду з різницею 6 точок, що їх буде важко відробити, щоб таки посягнути по право на аванс. Зустріч відбулася на мокрому грищі із калюжами води, що значно утруднювало гру. Односторонній судя повинен був відкликати ці змагання, але він дозволив їх відбути та допустив до гострої гри, в якій домінували сильніші фізично і твердші хорвати. Спеціяльно в другій півгрі переважали хорвати і тоді здобули четверо воріт. „Леви" не могли розвинути технічної гри з короткими подачами, а дефензивні лінії „Левів" придержували надто м'яча під своїми воротами, внаслідок чого втратили „Леви" легковажно двоє воріт. В тому часі „Леви" вели з рахунком 3:1, а на 51-ій і 55-ій хвилині хорвати вирівняли рахунок на 3:3.

У складі „Левів" дебютував молодий 21-річний футболіст Бойко ,який приїхав два роки тому з Польщі. Дебют дуже скорого Бойка на правому крилі вийшов дуже добре, бо він стрілив для „Левів" троє воріт на 12-ій, 43-ій і 46-ій хвилинах гри.

Юнаки: „Леви" — Литовський СК 5:3

Гарно пописалися юнаки „Левів' які здобули першу перемогу весняного сезону. Стрільцями воріт для „Левів були: Кассіян 4 і Ярамілльо 1.

— о —

Неділя 25-го травня була успішною для всіх чотирьох дружин „Левів". Перша дружина перемогла польських футболістів „Блискавіци" 1:0 та закріпилася цією перемогою на четвертому місці табелі Першої Дивізії, маючи на свому рахунку 5 виграних, 1 нерішену і 3 поразки. Вони дали у висліді 11:7 точок і відношення воріт 19:13. Одинокі ворота для „Левів" здобув у зустрічі з „Блискавіцою" Руїз на 65-ій хвилині. Польська дружина підкріплена змагунами з Польщі та мексиканцями, тиснула в першій половині „Левів", маючи за союзника теж вітер. В тому часі воротар Вадим Мишалів оборонив п'ять дуже небезпечних стрілів. В другій половині вітер був по стороні „Левів" і тоді теж польський воротар оборонив небезпечні стріли, які посилали „Леви" на його ворота в часі немилосерного натиску на польську дружину. Після здобуття воріт на 65-ій хвилині було ще більше нагод на підвищення висліду, але добрий воротар поляків оборонив стріли Бойка на 70-ій і Кампоса на 85-ій хвилині, так що вислід залишився незмінним.

Склад „Левів": Вадим Мишалів, Медина, Дижурко, Іваник ,Компані, Стаховський, Бойко, Кампос, Козій, Руїз, Євген Мишалів, на резерві — Суховерський і Міцяк.

Висліди інших дружин „Левів":

Резерва: „Леви" — Кікерс" Б 2:1

Юнаки: „Леви" — Стойня" 1:0

Доріст: „Левенята" — „Аврора Кікерс" 1:1

„КРИЛА" — СПАРТА" 2:4

Сумівські „Крила" віддали дві цінні точки чеській „Спарті", що допомогло чехам зайняти перше місце в табелі „Першої Дивізії". „Крила" опинилися на шостому місці з відношенням точок 6:8 і воріт 12:14. Двоє воріт для „Крил" стрілив Євген Андрущишин.

„ТИГРИ" — ТЕЙҐЕРС", ҐЕРІ 3:2

Українські „Тигри", сумівська дружина з Чикаґа, пописалася краще, перемагаючи сербську дружину з Ґері з рахунком 3:2.

Петро Головатий

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 7-го ЧЕРВНЯ 1969 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Піврічні збори 158-го Відд. ім. Б. Хмельницького о год. 8-ій веч. в залі УНДому при 216-218 Гренд Стріт. Присутність всіх чл. обов'язкова. Є важливі справи до вирішення. Проситься вирівняти вкладки до 25-го кожного місяця. — Ю. Сокол, предс., М. Кіт., рек. секр.

НЕДІЛЯ, 8-го ЧЕРВНЯ 1969 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 102 Відд., зараз по Сл. Божій о год. 11:00 ранку. в церковній залі св. Иосафата, 5720 State Rd., Парма, Огайо. — І. Попович, предс., І. Зґута, кас., М. Бобечко, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Єдність — 163 Відд. о год. 12-ій дня в домі Горожан при 847 N. Franklin St. — С. Филик, фін. секр.

СУБОТА, 14-го ЧЕРВНЯ 1969 р.

ЧИКАҐО, Ілл. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 220 Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні Союзового Дому. Проситься вирівняти вкладки. Дивідендові чеки проситься негайно згрошевлювати. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 6194. Приїзд генерала Їтса.

Це гостинний дім, що ним масте користуватися, Тарзане! З привітом від генерала Їтса!

Ось іде генерал Їтс!

Добра робота, консуле Робертсе! Тепер нарешті маю приємність стрінути великого Тарзана!